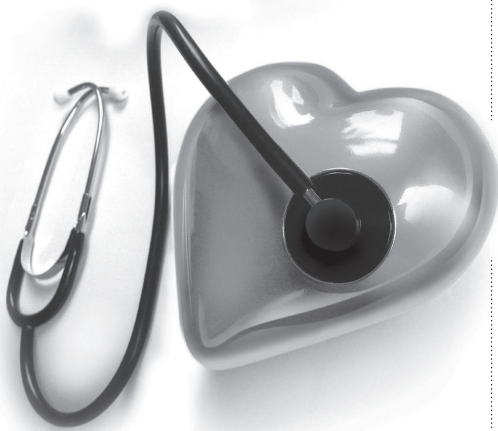

Vsak si želi zdravja

Pravimo, da zdravje ni vse, vendar brez zdravja vse ni nič. Dolga je zgodovina spoznavanja človeškega telesa in zdravljenja bolezni. Kako se je vse to razvilo, bom tukaj na kratko opisal.

Na grškem otoku Kos sem nekoč videl košato drevo, pod katerim je menda nekdanj sedel in premišljeval slavni grški zdravnik Hipokrat. To verjetno časovno ne bo držalo, kajti potem bi moralo biti drevo staro nad 1500 let! Vendar je Hipokrat oče medicine, saj je rekel, da prav narava povzroča bolezni in jih tudi ozdravi. Še danes morajo bodoči zdravniki izreči Hipokratovo prisego, kako so dolžni ravnati z ljudmi.

Prvotno pa so ljudje verovali, da so bolezni božja kazen. Dolga stoletja so jih zdravili z rastlinami ali glino, pa tudi s skrivnostnimi reki in magijo. Kitajci pa so že pred 3000 leti bili prepričani, da se bolno telo ozdravi, če vanj vtakneš drobne igle na pravem mestu.

Znano je, da so v srednjem veku ljudem pogosto puščali kri, ker so menili, da s tem očistijo telo in slabo kri. To pa jih je le oslabilo. Vendar nov čas renesanse je prinesel tudi nova spoznanja o človeškem telesu.

V 16. stoletju je v Genovi predaval in učil slavni zdravnik Andreas Vesalius. Kot prvi je opisal človeške organe, okostje, mišice in živčevje. To je namreč spoznal na mrtvih truplih, ki jih je odprl. Izdal je debelo knjigo z risbami za študente in zdravnike.

Nekoliko pozneje je angleški zdravnik William Harvey spoznal naš krvni obtok. Opisal je, kako po telesu po žilah neprestano teče kri in ga oskrbuje s kisikom in hranili. Srce pa je središče in deluje kot črpalka. Sami pri sebi lahko čutimo in merimo, kako utripa. Moderna medicina je danes zelo raznolika. Šele če zdravnik spozna, kaj bolnemu človeku manjka, mu lahko pomaga. Še in še je raslo in še zdaj raste znanje o človeškem telesu in kako naj bi ostali ali postali zdravi. Sami lahko za to marsikaj storimo, saj vemo, kako dragocen zaklad imamo, če smo zdravi. Veselo lahko pozdravimo vsak nov dan.